

RP 101/2007 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 7 c och 10 a § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården ändras så att avgiften för långvarig anstaltsvård justeras och grunderna för bestämmande av inkomst av skog ändras. Det föreslås att avgiften för långvarig anstaltsvård ska utgöra 82 % av klientens nettoinkomster. Det minimibelopp som klienten ska ha till förfogande för personligt bruk stiger samtidigt med 10 euro till minst 90 euro. De föreslagna ändringarna grundar sig på en ändring av folkpensionslagen, enligt vilken man slopar den begränsning för institutionsvården som har hänfört sig till utbetalning av folkpension.

Då det gäller avgifter som bestäms enligt

betalningsförmågan, t.ex. inom barndagvård och långvarig anstaltsvård, beaktas inkomst av skog kalkylmässigt till skillnad från andra inkomster. Sedan förmögenhetsbeskattningen slopats har man inte längre tillgång till uppgifter på grundval av vilka kalkylmässig inkomst av skog kan fastställas. Enligt förslaget ska grunden för inkomst av skog i framtiden utgöras av den genomsnittliga avkastning för skog som fastställs av skattestyrelsen.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2008. Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2008 och avses bli behandlad i samband med den.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	3
1. Nuläge och de viktigaste förslagen	3
1.1. Avgift för långvarig anstaltsvård	3
1.2. Inkomst av skog	4
2. Propositionens konsekvenser	5
3. Beredningen av propositionen	5
4. Samband med andra propositioner.....	6
DETALJMOTIVERING.....	7
1. Lagförslag.....	7
2. Ikraftträdande.....	7
LAGFÖRSLAGEN	8
Lag om ändring av 7 c och 10 a § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården	8
BILAGA.....	10
PARALLELLTEXTER.....	10
Lag om ändring av 7 c och 10 a § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården	10

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och de viktigaste förslagen

1.1. Avgift för långvarig anstaltsvård

Enligt avgiftslagstiftningen för social- och hälsovården kan för kommunala social- och hälsovårdstjänster tas ut avgifter hos dem som använder servicen, i enlighet med lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992), nedan klientavgiftslagen. De klientavgifter som tas ut hos dem som använder servicen är antingen fasta, då avgiften är densamma för alla klienter, eller inkomstrelaterade, då avgiften bestäms enligt klientens betalningsförmåga. Enligt 2 § 1 mom. i klientavgiftslagen får den klientavgift som bestäms enligt klientens betalningsförmåga vara högst lika stor som kostnaderna för serviceproduktionen. Klientavgifterna bestäms på olika grunder beroende på arten av service. Inkomstrelaterade avgifter tillämpas då servicen används under en lång tid t.ex. inom barndagvård eller långvarig anstaltsvård samt fortgående och regelbunden hemservice och hemsjukvård.

För ensamstående personer utgör vårdavgiften för långvarig anstaltsvård 80 % av nettoinkomsterna. Avgiften täcker de kostnader som föranleds av vård, omsorg och uppehälle. Däremot tas inga andra vårdavgifter ut av personer i anstaltsvård. Om en person i anstaltsvård har en make, vars inkomster är mindre, utgör avgiften 40 % av makarnas sammanlagda nettoinkomster. Klienten ska dock alltid till sitt förfogande ha minst 80 euro i månaden.

Enligt regeringsprogrammet för statsminister Matti Vanhanens andra regering kommer gränserna mellan öppenvården och institutionsvården gradvis att avlägsnas i socialför-säkringarna. Syftet är att klargöra ordnandet av den kommunala äldreomsorgen så att de olika bestämmelserna om öppen- och anstaltsvård inte snedvrider produktionen av och tillgången till kommunal service för äldre. Den första åtgärden som genomförs är betalning av folkpension till oförminskat be-

lopp till personer i anstaltsvård från ingången av 2008.

Betalning av folkpension till oförminskat belopp till personer i anstaltsvård kommer att öka statens utgifter med ca 45,8 miljoner euro enligt prisnivån 2008, varav pensionerna utgör 44 miljoner euro och den andel som betalas till folkpensionsfonden 1,8 miljoner euro. Reformen ökar samtidigt inkomsterna för folkpensionstagare i anstaltsvård med motsvarande belopp. I september 2006 var antalet institutionsvårdsbegränsningar för folkpensionen 19 300. Då pensionerna för personer i anstaltsvård stiger, ökar också kommunernas inkomster från klientavgifter och skatter eftersom avgiften bestäms på grundval av inkomsterna. Ökningen i inflödet av avgifter och skatteinkomster är med nuvarande avgiftsgrunder emellertid mindre än ökningen i pensionsinkomsterna för personer som får anstaltsvård.

Avsikten är att sloandet av institutionsvårdsbegränsningen för folkpensionen ska genomföras kostnadsneutralt så att den ekonomiska situationen för staten, kommunerna och de personer som får långvarig anstaltsvård bibehålls i genomsnitt på nuvarande nivå. Därför är avsikten att täcka statens ökade utgifter genom en nedskärning av kommunernas statsandelar för social- och hälsovården med 44 miljoner euro på årsnivå. För att det här inte ska försvaga kommunernas ekonomiska situation och därigenom bl.a. deras möjligheter att ordna service inom äldreomsorgen, föreslås att avgiftsbestämmelserna ändras så att nedskärningen av statsandelarna täcks med en motsvarande ökning av kommunernas avgiftsinkomster.

Enligt gällande avgiftsbestämmelser ökar kommunernas klientavgiftsinkomster emellertid inte i lika stor omfattning som pensionerna stiger. En för kommunerna kostnadsneutral lösning uppnås om avgiften för anstaltsvård höjs med ca 2 procentenheter från nuvarande 80 %. Om avgiften för långvarig anstaltsvård utgör 82 % av klientens nettoinkomster, blir ökningen i kommunernas klientavgifter och skatteinkomster nästan lika

stor som ökningen i folkpensionsutgifterna. Då en person i anstaltsvård har en make, vars inkomster är mindre, föreslås att avgiften ska utgöra 41 % av makarnas sammanlagda nettoinkomster.

Personer i långvarig anstaltsvård har för närvarande till sitt förfogande 20 % av nettoinkomsterna, dock minst 80 euro i månaden. Efter att förslaget genomförts kommer de medel klienten har till sitt förfogande att minska till 18 %, men då pensionsinkomsterna ökar kommer medlen i de flesta fall att bibehållas på samma nivå som nu. Minimibeloppet på 80 euro för personer som har de lägsta inkomsterna har varit på samma nivå sedan år 2002. Där har inga förändringar i kostnadsnivån beaktas. Därför är det i samband med höjningen av avgiftsprocenten motiverat att höja minimibeloppet med 10 euro till 90 euro i månaden.

1.2. Inkomst av skog

Då inkomstrelaterade avgifter bestäms beaktas inkomst av skog inte på grundval av faktiska försäljningsinkomster utan kalkylmässigt. Enligt 10 a § i klientavgiftslagen ska, då dagvårdsavgiften bestäms, som inkomst av skog beaktas den för förmögenhetsbeskattningen fastställda nettointäkten av skog från vilken räntorna från skogsbruket och 10 % av värdet på nettointäkten dras av. Inkomst av skog ska nedsättas på klientens yrkande, om nettopenningvärdet av den lägenhetsbestämda årliga avverkningsmöjligheten enligt skogsvårdsföreningens eller skogsnämndens utlåtande är minst 10 % lägre än inkomsten av skog. Nedsättningen motsvarar skillnaden mellan inkomsten av skog och nettopenningvärdet av den möjliga avverkningen.

Enligt 10 b § 3 mom. i klientavgiftslagen ska då avgiften för långvarig anstaltsvård bestäms inkomst av skog beaktas så som framgår av bestämmelserna om fastställande av dagvårdsavgift. Med stöd av 28 a § i förordningen om klientavgifter inom social- och hälsovården (912/1992) ska inkomst av skog också beaktas på ovan angivna grunder i fråga om avgifter för service som ges i hemmet.

Inom beskattningen av skog övergick man vid ingången av 2006 helt och hållet till be-

skattning av inkomster av virkesförsäljning. Under övergångsperioden 1993 – 2005 inom skogsbeskattningen har skogsägarna enligt eget val beskattats på grundval av inkomster av virkesförsäljning eller på grundval av kalkylmässig intäkt av skog. Som inkomst av skog har under övergångsperioden, oberoende av skogsägarens val av beskattningsform, vid bestämmande av inkomstrelaterade klientavgifter inom social- och hälsovården i enlighet med det som framgår ovan beaktats den nettointäkt av skog som avses i 10 a § 2 mom. i klientavgiftslagen och i 28 a § 1 mom. i förordningen om klientavgifter inom social- och hälsovården. Från detta belopp har räntorna från skogsbruket och 10 % av värdet på nettointäkten dragits av. När det gäller klientavgifter som bestäms enligt betalningsförmågan har m.a.o. inkomsten av skogsbruket fastställts utgående från en kalkylmässig intäkt av skog.

Sedan ingången av år 2006 fastställs nettointäkten av skog inte längre av skatteförvaltningen eftersom bestämmelserna om förmögenhetsbeskattning har upphävts. Därför bör bestämmelserna om beaktande av inkomst av skog i fråga om klientavgifter inom social- och hälsovården ändras från ingången av 2008. I propositionen föreslås att i fråga om klientavgifter som bestäms enligt betalningsförmågan ska man i stället för inkomster av virkesförsäljning beakta den av skatteförvaltningen med stöd av lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) fastställda genomsnittliga årliga avkastningen för skog. Skattemyndigheterna blir i framtiden tvungna att för skatteförvaltningen fastställa skogens genomsnittliga årliga avkastning. Avkastningen fastställs kommunvis jämfört med tidigare praxis då man tillämpade en lägenhetsbestämd nettointäkt av skog. I propositionen föreslås att den inkomst av skog som ska tillämpas som grund för avgifterna bestäms skilt för varje lägenhet så att det värde för varje kommun som skattestyrelsen fastställt multipliceras med antalet hektar skogsareal. Det föreslås att kapitalskatt och skogsvårdsavgift inte dras av från detta belopp. Från beloppet dras enligt lagstiftningen om klientavgifter av 10 % och räntorna från skogsbruket på samma sätt som nu. På så vis får man den årliga inkomsten av skog.

2. Propositionens konsekvenser

Betalning av folkpensioner till fullt belopp för personer i anstaltsvård föranleder utgifter till ett belopp av 45,8 miljoner euro år 2008 enligt prisnivån 2008. Folkpensionsutgifterna för klienter i anstaltsvård kommer att öka med 44 miljoner euro. Dessutom kommer folkpensionsfondens minimikrav på 4 % att öka folkpensionsutgifterna med 1,8 miljoner euro. I september 2006 uppgick antalet institutionsvårdsbegränsningar för folkpensionen till 19 300. I kostnads kalkylen har beaktats höjningen av pensionerna i den andra kommungruppen så att de motsvarar pensionerna

i den första kommungruppen och nivåförhöjningen av folkpensionen med 20 euro, vilka kommer att genomföras år 2008.

Statens andel i de utgifter som föranleds av folkpensionslagen (33.40.60) ökar med 45,8 miljoner euro, varav staten finansierar ökningen av folkpensionsutgifterna med 1,8 miljoner euro, som föranleds av folkpensionsfondens minimikrav. Statsandelarna till kommunerna för social- och hälsovården (33.60.30) skärs ned med 44 miljoner euro. Kommunernas klientavgifter och skatteinkomster ökar med 43 miljoner euro. Kommunerna föreslås finansiera pensionstagarnas inkomstökning på ca 1 miljon euro.

Tabell 1. Ändringar i inkomsterna som föranleds av betalning av folkpension till oförminskat belopp då avgiften för anstaltsvård utgör 82 %. Kostnaderna presenteras enligt 2008 års nivå.

Kommunernas statsandel	Pensionstagare	Kommunernas inkomster av klientavgifter	Kommunernas skatteinkomster
-44 mn €	+ 1 mn €	+41 mn €	+2 mn €

För pensionstagare i långvarig anstaltsvård kommer inkomsterna att öka då folkpension betalas till oförminskat belopp till personer i anstaltsvård, men höjningen av klientavgifterna till 82 % kommer i det närmaste att eliminera inkomstökningen.

De disponibla medlen för pensionstagare med de lägsta inkomsterna ökar till följd av reformen trots att pensionstagarnas avgift för anstaltsvård höjs till 82 %. Pensionstagarnas disponibla medel ökar som mest med 33 euro i månaden då pensionstagarens arbetspension är mindre än ca 500 euro i månaden. Merparten, ca 2/3 av klienterna i anstaltsvård, hör till denna grupp. För pensionstagare med större pensioner än så minskar de disponibla medlen med ca 10 euro då arbetspensionen är ca 1 200 euro i månaden. Antalet pensionstagare med större arbetspensioner än detta som får anstaltsvård är synnerligen lågt.

Den i propositionen föreslagna ändringen av begreppet inkomst av skog gäller klientavgifter som bestäms enligt betalningsförmågan. Som en följd av ändringarna kan avgif-

terna ändra för vissa klienter, om den kommunvisa förväntade avkastningen av skogsmark avviker från gällande lägenhetsbestämda nettointäkt av skog. Klienten har rätt att ansöka om nedsättning av avgiften i sådana fall då avverkningsmöjligheterna på skogsmark är minst 10 % mindre än de kalkylmässiga intäkterna av skogsmarken. Ändringen av begreppet inkomst av skog beräknas inte att ha påverkan i kommunernas avgiftsinkomster.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med finansministeriet och Finlands kommunförbund. Maa- ja metsätalous- tuottajain keskusliitto MTK ry har också hörts vid beredningen.

Propositionen har behandlats genom samrådsförfarande enligt 8 § 3 mom. i kommunallagen.

4. Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2008 och avses bli behandlad i samband med den.

Enligt programmet för statsminister Matti Vanhanens andra regering skall gränserna mellan öppenvård och anstaltsvård gradvis avlägsnas i socialförsäkringarna under regeringsperioden. Avsikten är att klarlägga ordnandet av kommunernas äldreomsorg genom att man ändrar gränsen för anstaltsvården så att de olika bestämmelserna för öppenvård och anstaltsvård inte snedvrider produktionen av och tillgången på de tjänster inom äldreomsorgen som ordnas av kommunen. I sam-

band med budgetpropositionen överlämnar regeringen till riksdagen separata propositioner med förslag till lagar om ändring av lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (RP 83/2007 rd) samt folkpensionslagen. Enligt förslaget skall full folkpension börja betalas vid anstaltsvård och samtidigt skall lagen om planering av och statsandel för social- och hälsovården ändras så att statsandelen minskas med 44 miljoner euro.

Avsikten är att den ändring som gäller grunderna för bestämmande av inkomst av skog även ska göras i 28 a § i förordningen om klientavgifter inom social- och hälsovården. Ändringen gäller närmast långvarig och regelbunden service som ges hemma.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

7 c §. *Grunderna för avgifter som tas ut för långvarig anstaltsvård.* I paragrafen anges de grunder enligt vilka klientavgiften för personer i långvarig anstaltsvård bestäms. Av paragrafens 1 mom. framgår huvudregeln enligt vilken avgiften utgör 80 % av klientens nettoinkomster. Klienten ska dock alltid till sitt förfogande ha 80 euro i månaden. Av paragrafens 2 mom. framgår hur avgiften bestäms i en situation då en klient innan vården inletts har bott tillsammans med sin make och klientens inkomster är större än makens inkomster. Härvid utgör avgiften 40 % av makarnas totala nettoinkomster.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att avgiften till skillnad från tidigare ska utgöra 82 % av klientens nettoinkomster. Klienten ska dock alltid till sitt förfogande ha minst 90 euro i månaden.

I en situation som avses i paragrafens 2 mom. där avgiften bestäms utgående från makarnas sammanlagda inkomster, ska avgiften utgöra 41 % av de sammanlagda nettoinkomsterna. Då ska minimibeloppet av klientens disponibla medel också alltid vara minst 90 euro i månaden.

10 a §. *Inkomster som ligger till grund för bestämmande av dagvårdsavgift.* I paragrafens 2 mom. bestäms om beaktande av in-

komst av skog vid bestämmande av barndagvårdsavgift. Enligt förslaget ändras 2 mom. så att som inkomst av skog beaktas en enligt 7 § 3 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) fastställd genomsnittlig årlig avkastning för skog per hektar. Detta belopp multipliceras med arealen skogsmark och från det beloppet dras av räntorna från skogsbruket. Från detta belopp dras ytterligare av 10 %. Eftersom avverkningsmöjligheterna i skogen kan vara avsevärt mindre än vad som framgår ovan, ska inkomsten av skog nedsättas på klientens yrkande, om nettopenningvärdet av den lägenhetsbestämda årliga avverkningsmöjligheten enligt skogsvårdsföreningens eller skogscentralens utlåtande är minst 10 % lägre än inkomsten av skog. Nedsättningen motsvarar skillnaden mellan inkomsten av skog och nettopenningvärdet av den möjliga avverknings-

2. Ikraftträdande

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 2008.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av 7 c och 10 a § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) 7 c § 1 och 2 mom. och 10 a § 2 mom., sådana de lyder, 7 c § 1 och 2 mom. i lag 221/2003 och 10 a § 2 mom. i lag 1134/1996, som följer:

7 c §

Grunderna för avgifter som tas ut för långvarig anstaltsvård

Hos personer i långvarig anstaltsvård tas ut en avgift som bestäms enligt betalningsförmågan. Avgiften kan uppgå till högst 82 procent av klientens månadsinkomster enligt denna lag, om inte något annat bestäms i denna lag. Avgiften får dock vara högst så stor att den som får vård månatligen till sitt förfogande har minst 90 euro.

Om den som är i långvarig anstaltsvård omedelbart innan anstaltsvården inletts har levt i gemensamt hushåll i äktenskap eller äktenskapsliknande förhållanden och hans eller hennes månadsinkomster är större än makens månadsinkomster, bestäms avgiften på basis av makarnas sammanräknade månadsinkomster. Den avgift som tas ut hos en person i långvarig anstaltsvård kan uppgå till högst 41 procent av de på ovan nämnda grunder sammanräknade månadsinkomsterna. Den som får anstaltsvård ska dock till sitt

förfogande ha minst 90 euro i månaden. Om båda de makar som avses i detta moment är i långvarig anstaltsvård, bestäms avgiften dock enligt vad som anges i 1 mom.

10 a §

Inkomster som ligger till grund för bestämmande av dagvårdsavgift

Som inkomst av skog beaktas den enligt 7 § 3 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) fastställda genomsnittliga årliga avkastningen för skog per hektar multiplicerad med areal skogsmark. Från detta belopp dras av 10 procent och räntorna från skogsbruket. Inkomsten av skog ska dessutom nedsättas på klientens yrkande, om nettoppeningvärdet av den lägenhetsbestämda årliga avverkningsmöjligheten enligt skogsvårdsföreningens eller skogscentralens utlåtande är minst 10 procent lägre än inkomsten av skog. Nedsättningen motsvarar

Lag**om ändring av 7 c och 10 a § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) 7 c § 1 och 2 mom. och 10 a § 2 mom., sådana de lyder, 7 c § 1 och 2 mom. i lag 221/2003 och 10 a § 2 mom. i lag 1134/1996, som följer:

Gällande lydelse

7 c §

Grunderna för avgifter som tas ut för långvarig anstaltsvård

Hos personer i långvarig anstaltsvård tas ut en avgift som bestäms enligt betalningsförmågan. Avgiften kan uppgå till högst 80 procent av klientens månadsinkomster enligt denna lag, om inte något annat bestäms i denna lag. Avgiften får dock vara högst så stor att den som får vård månatligen till sitt förfogande har minst 80 euro.

Om den som är i långvarig anstaltsvård omedelbart innan anstaltsvården inletts har levt i gemensamt hushåll i äktenskap eller äktenskapsliknande förhållanden och hans eller hennes månadsinkomster är större än makens månadsinkomster, bestäms avgiften på basis av makarnas sammanräknade månadsinkomster. Den avgift som tas ut hos en person i långvarig anstaltsvård kan uppgå till högst 40 procent av de på ovan nämnda grunder sammanräknade månadsinkomsterna. Den som får anstaltsvård skall dock till sitt förfogande ha minst 80 euro i månaden. Om båda de makar som avses i detta moment är i långvarig anstaltsvård, bestäms avgiften dock enligt vad som anges i 1 mom.

Föreslagen lydelse

7 c §

Grunderna för avgifter som tas ut för långvarig anstaltsvård

Hos personer i långvarig anstaltsvård tas ut en avgift som bestäms enligt betalningsförmågan. Avgiften kan uppgå till högst *82 procent* av klientens månadsinkomster enligt denna lag, om inte något annat bestäms i denna lag. Avgiften får dock vara högst så stor att den som får vård månatligen till sitt förfogande har minst *90 euro*.

Om den som är i långvarig anstaltsvård omedelbart innan anstaltsvården inletts har levt i gemensamt hushåll i äktenskap eller äktenskapsliknande förhållanden och hans eller hennes månadsinkomster är större än makens månadsinkomster, bestäms avgiften på basis av makarnas sammanräknade månadsinkomster. Den avgift som tas ut hos en person i långvarig anstaltsvård kan uppgå till högst *41 procent* av de på ovan nämnda grunder sammanräknade månadsinkomsterna. Den som får anstaltsvård ska dock till sitt förfogande ha minst *90 euro* i månaden. Om båda de makar som avses i detta moment är i långvarig anstaltsvård, bestäms avgiften dock enligt vad som anges i 1 mom.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

10 a §

10 a §

*Inkomster som ligger till grund för bestämmande av dagvårdsavgift**Inkomster som ligger till grund för bestämmande av dagvårdsavgift*

Som inkomst av skog beaktas den nettointäkt av skog som har fastställts för förmögenhetsbeskattningen och från vilken avdras räntorna från skogsbruket och 10 procent av värdet på nettointäkten. Inkomst av skog skall nedsätta på klientens yrkande, om nettopenningvärdet av den lägenhetsbestämda årliga avverkningsmöjligheten enligt skogsvårdsföreningens och skogsnämndens utlåtande är minst 10 procent lägre än inkomsten av skog. Nedsättningen motsvarar skillnaden mellan inkomsten av skog och nettopenningvärdet av den möjliga avverkningen.

Som inkomst av skog beaktas den enligt 7 § 3 mom. i lagen om värdering av tillgångar vid beskattningen (1142/2005) fastställda genomsnittliga årliga avkastningen för skog per hektar multiplicerad med areal skogsmark. Från detta belopp dras av 10 procent och räntorna från skogsbruket. Inkomsten av skog ska dessutom nedsättas på klientens yrkande, om nettopenningvärdet av den lägenhetsbestämda årliga avverkningsmöjligheten enligt skogsvårdsföreningens eller skogscentralens utlåtande är minst 10 procent lägre än inkomsten av skog. Nedsättningen motsvarar skillnaden mellan inkomsten av skog och nettopenningvärdet av den möjliga avverkningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.
